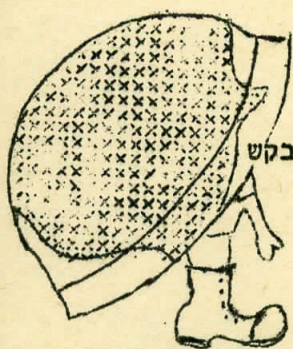

דברי הכפר

ל מ ת ג י י ס י מ

צ ב א - מקום בו יכול בן הקיבוץ לתת פקודה, במקום שיתבקש
"להענות נוכח המצב בענף".

ולמשתחררים
+++++

צ ו ק ר י א ה - בשורה מרנינה, המבטיחה מנוחה זמנית מצרות היומיום.
רצוי למסור עליו לרכז המשק **ק**ק כאשר אתה בטוח שלא
יצליח לבטלו.

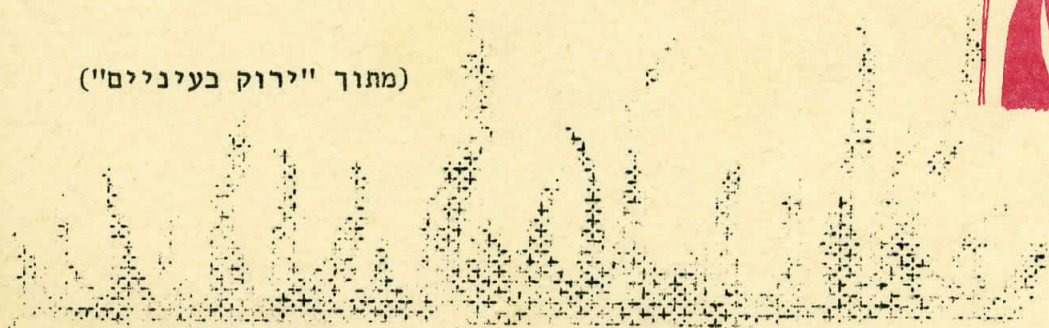
מ י ל ו א י מ - החופשה היחידה, האמיתית והמוחלטת.

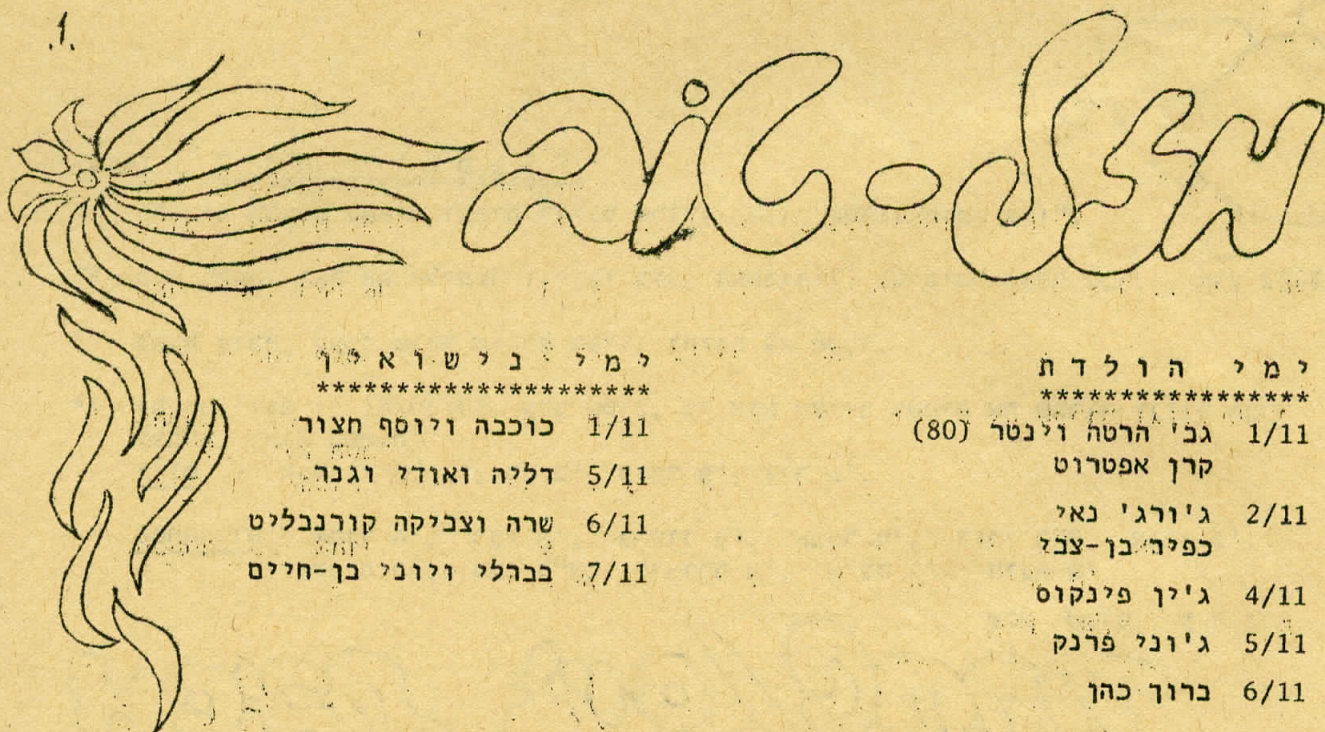
ל א ח ב ר ש ל א פ א ח ד - בלתי תלוי, ללא התחייבויות.
חפשי לפעול כרצונו. "חברה, אני יוצא לשוויץ, אני לא חבר של אף אחד".

ה ו ק ה ז ק נ ה - שם תואר לכל בת שגמרה את שירותה הצבאי
לפני יותר מחצי שנה, ועדיין לא נראה חתן
בדרך. במקרה הצורך יכול מעמד זה להוות
בסיס מיקוח אידאלי לאישור לימודי פסיכולוגיה
ופילוסופיה של הדתות או השתתפות במפעל חילופי
נוער עם ארה"ב.

(מתוך "ירוק בעיניים")

מס' 738
30 באוקטובר 1981
ב' בחשון תשמ"ב
כפר-הנשיא

ימי הולדת

1/11 כוכבה ויוסף חצור
5/11 דליה ואודי וגנר
6/11 שרה וצביקה קורנבליט
7/11 בבהלי ויוני בן-חיים

ימי הולדת

1/11 גב' הרטה וינטר (80)
קרן אפרוט
2/11 ג'ורג' נאי
כפיה בן-צבי
4/11 ג'ין פינקוס
5/11 ג'וני פרנק
6/11 ברור כהן

** ** *

** דברים יפים קרו השבוע כמו כשחילקו שתילים במשק הילדים לחברים - זה מפעל כל כך חיובי ויעיל, אני אף פעם לא מתרשמת ממנו.

** כיום א' היה ערב מהנה מאוד, כאשר היתה הפתיחה הרשמית של תערוכתו של מרקי במועדון שלנו. כמה השתנה סגנונו של מרקי במשך השנים, וגם דרכי העבודה שלו! הציורים והדפסי המשי היו ממש תענוג לנפש ולעין. כל הכבוד לשאול א' ולמאיר ה' שסידרו את התאורה במועדון. הם הספיקו להאיר את העבודות בעזרת המשאבים שיש להם פה, (והם לא רבים!)

** במירוצ אצבע הגליל, השתתפו: קולין, נחמן א', נורמן ב', דוד ד', ארווין ויואב. זה לא הכל... שרה ד' ליוותה את הילדים במסלול היותר קצר, ותארו לעצמכם, אמא תרנגולת דצה עם דוד ואיל ת', עומר, מרטי, טל פ', וזוהר. כל הכבוד, אני בקושי רצה לאוטובוס בבוקר!

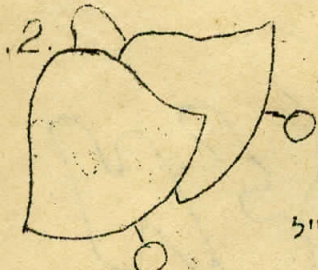
** התנצלות! התנצלות! נוצחנו ע"י גדות, לא גונן לפני שבוע. גונן - תורכס יבוא!

** ודרושה התנצלות: ממשפחת המאירי - כולם מוסרים שמה שגדי-ע' כתב לפני שבוע בקשר להריסת כלי רכב הוא לא נכון.

** השבוע יצקו את היסודות לחמש יחידות חדשות. עכשיו יש 25 יחידות, 17 משפחתיות ו-8 ליחידים.

** אנחנו רוצים לשלוח לאמא של ג'נט ג', גב' וינטר, ד"ש חמה והחלמה מהירה. היא כרגע במרכז שיקום. חזק ואמץ, גב' וינטר.

....

(סוף) "מה נשמע?"

** ברוכים הבאים למאיר ובתיה ריינס שחזרו השבוע מטיול-חופש בחו"ל

** האט משהו ראה את אליסטר ווינקי בזמן האחרון?? יש סיבה טובה לכך... מרץ 1982.

** בשעה טובה, לעפר פרנק שקיבל רשיון נהיגה לא מכבר.

** והערב, יום ו' 30/10/81, ערב חשוב, כי הוא מצילין רשמית את שחרור וגיוס חברה לצה"ל, והנה השמות:

גיוס - אנטוני הלפנד, סם ב', עופר פ', ניר פ',

משתחררים: אהוד ה', רפי פ', גרשון מ', אבנר מ', דורי ב"ח, אברי ג', צביה פ', מרב ב"א, ליאורה מ', אילה ג', דינה ה'.

שבת שלום, עד נה.

מסיבת גיוס/שחרור

הערב, כהרגלנו מדי שנה, נקיים את המסיבה המסורתית עבור בנינו החיילים ושנת השרות'ניקים.

כפי שידוע לכולנו - חלק גדול מהערב מתבצע באופן ספונטני ורובו תלוי במידת ההשתתפות, ההשקעה והרצון שאנו כולנו משקיעים בו.

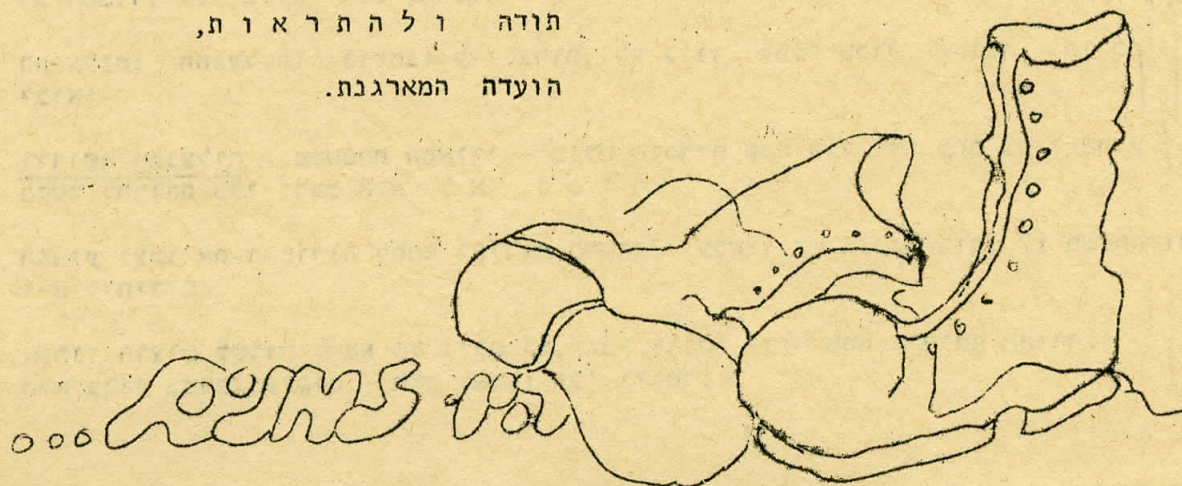
ישנה אמנם ועדה מארגנת, אך היא דואגת בעיקר לפרטים הטכניים של הערב. לכן.....

כלל החברה מתבקשת להתייצב הערב בשעה 21.15 בחדר-האוכל, עם מצב רוח עליז.

אגב, מאד היינו שמחים לקבל עזרה ארגונית כחצי שעה לפני פתיחת המסיבה - רק לסדר פה ושם.

תודה ו להתראות,

הועדה המארגנת.

בן משפחת נעורים והנעורים

זה כבר זמן רב שאני מאד רוצה להתבטא ביחס לנושא ה"נעורים הנעורים" אצלנו בקיבוץ. כזכור, עבדתי בעבר כשנתיים עם כתת חרמון, שאגב עד היום אני מרגישה בהם חלק. אהבתי אותם ואני עדיין אוהבת מאד את הקשר עם בני הנעורים! זהו הדבר היחיד שאני יכולה לאמר לצערי בנושא, ולא לעשות. הו כלום למעלה מזה. אני לא אעבוד בנעורים ונדמה לי שתמיד תהיה בעיה בשטח זה, עד שלא נשכח ונחשוב ונתכנן ונבין.

מה הם נעורים, מה דרוש להם בתור שכאלה, ומה צריכה להיות "מטפלת נעורים" מבחינה של תדמית חינוכית לעצמה ולנעורים.

אני מציעה שנבחון שוב את העבודה היומיומית שתתאים באמה לצרכים של גיל הבגרות. להבדיל, מבית תיכונות, פערטון, גן וכיתות יסוד.

כאדם, כאם וכאחות לא אתן יד בטיפול באדם שני כשמוכנו לקחת ממנו את העצמאות. - דהיינו לשרת אותו. התפקיד הוא לעזור לו לעזור לעצמו.

כשאני עושה עבודה של משרתת לילדי שלי, לילדי אחרים, או לחולים שלי, אני עוזרת להם להיות נכים, אם זה פיזית או נפשית. (תלויים זו גם מילה מתאימה).

אני יכולה להדריך, להיות לעזר, לכוון בזמן הנכון במקום הנכון לתת כפי יכולתי ולפי צרכיהם. אבל בשום אופן לא להוריד מכבודי או כבודם האנושי של נער או נערה בגילאי

16-18. כשהנ"ל חוזרים מבית"ס (לאחר יום לימודים ארוך, נכון!)

אוכלים ארוחת צהרים. ואני מחכה להם במועדון הנקי, כאילו שלא השאירו אותו מזוהם ומטונף ללא התחשבות ביום האתמול. עם כוס קפה מוכן, מיץ, לחם וממרחים,

- חבל שאין כל יום עוגה! והנער נכנס, (בקושי רואה בכלל את המטפלת, אם הוא לא צריך משהו למחר). מתיישב לו עם העיתון, מרים רגליים, שותה לו קפה ועוגה. שש-בש גם כן

הולך אם יש לו פרטנר. מסיים, קם, עוזב את הכוס על השולחן, במקרה הטוב לא הפוכה או עם סיגריה תקועה בחוכה והולך.

הרי זאת העבודה שלך, לא? מה את עושה בכלל תוך מזה?

גם אתם ההורים? המבוגר? לאחר יום עבודה, לעתים סוחט ומעייף. מישוה מחכה לכם בבית לאחר שסידר לכם אותו ומגיש לכם קפה ועוגה? לי לא!

וזה לא חינוך לנעורים. זו צביעות. להסביר לילדים שלנו שכך החיים בנויים.

אני לא חושבת שילד שעוזב את הבית לגור בבית נעורים צריך להיות זרוק לחסדי המטפלות ו - מספיק עם הפינוק.

אבל אני כן חושבת שהוא לא צריך "מטפלת", אולי באמת אם נחליף את שם המקצוע נגיע צעד קדימה. במקרים רבים יוצאים ההורים לגמרי מהתמונה, כי הרי זה גיל קשה.

אם הילד לא מזמין אותם, לא מבקרים בחדרו אפילו.

ואני בעצם מעדיפה לא להמשיך ולהגרר. רק לחזור על כך שההורים חייבים להמשיך ולהיות בתמונה בחינוך נעורים.

ועבודת המטפלת חייבת בשינוי רדיקלי.

עבודה משותפת עם מטרה משותפת תביא לנו את הרצוי.

בתקוה, שושנה שרקי

נ.ב. כתות עפרית/כנרת, למשך מספר שבועות באופן זמני אני רוצה שתבלינו טוב,

היתה לכם כן מטפלת

אבל לא היתה לכם משרתת.

ויש לכם מספיק כח לשנות את שניתן לשנות.

יישר כוחכם וכוחה של המטפלת הבאה.

על ימים ותענוג

כמה מלים והרהורים על נושא הקרוב לרבים - רבים מאיתנו, וכאותה מידה - רחוק מאד מרובינו:

בימים אלו סימנה חנה פ' תקופה ארוכה של עבודה עם ילדי פעוטון "צופית", העבירה אותם לשני הגנים ולאחר שליוותה אותם פרק זמן בדרכם החדשה, קבלה קבוצה נוספת של חמישה פעוטים.

ונשמעה הדעה: "איך היא יכולה לקחת מיד קבוצה נוספת?" בבחינת - היא את שלה "עשתה", איך ומדוע היא נשארה במערכת החינוך?

נדמה לי שמשפט זה מן הראוי שנקדיש לו יותר מרגע של מחשבה באשר הוא משקף אורה שנקלענו אליה אולי שלא מדעת: השתרשה אצלנו - ובתנועה הקבוצית בכלל - התפיסה שעבודה בחינוך, ובגיל הרך בפרט, הינה חובה שיש למלא לתקופת זמן מוגבלת ולאחר מכן לצאת למרחב ולמצוא מקצוע מכובד הממלא את בעליו. טיפוק והערכה חברתית.

אני לא רוצה להשמע כמו נביא זעם, אך בהחזיקנו באורח מחשבה זה, אנו כורתים את הענף עליו אנו יושבים.

היטיב לבטא זאת גדעון לויין במאמרו "הכשרה ומקצועיות של המטפלות" (שהתפרסם ב"חינוך המשותף" מס' 102), ויורשה לי לצטט מדבריו:

"דרושה אורה, ההתייחסות והכרעה חברתית מחודשת בדבר הרצון לחנך את ילדינו במשותף. חברה שאינה רוצה לחנך את ילדיה - ימיה ספורים! אין תא רוצה להעניק את מסורת חיה לדור הבא - זוהי המשמעות האכזרית של אי רצון מתרחב לעבוד במקצוע החינוך על גילוינו השונים.

מערכת החינוך הקבוצית איננה חוות נטיונות פסיכולוגיים!

כדאי לזכור זאת לבוכה העובדת שקל יותר בקבוצים מסויימים למצוא עובדת לחינוך-המיוחד מאשר עובדת לחינוך הרגיל.

צבור מטפלות מקצועיות, בעלות הכשרה פדגוגית, יוכלו להתמסר למשימה קבוצית זאת - ויתכן ובכך יהיה תלוי עתידו החברתי של הקיבוץ".

הדברים קשים וברורים.

נזכור שאף בחורה (או בחור!), לא יצאו השנה ללמוד באורנים בקורס הארוך למטפלות בכל גיל שהוא!

והשאלה עומדת בפני כולנו בכל חומרתה - מי לדעתנו יעסוק בחינוך בשנים הבאות?

ואם המצב הנוכחי של "סתירת חודים" לפרק זמן של חודשים ספורים הוא המצב הרצוי לנו? הטיעון ש"כבר היו דברים מעולם וילדים גדלו ובגרו" - אינו מספק.

האם אפשר בכלל "ללמד" את הילד, להכיר את שלבי התפתחותו בתחומים השונים ולראות את הרצף שבהתפתחותו תוך כדי עבודה של מספר חודשים?

השאנונו שלנו ממש מפחידה.

אינני מאמינה שהשאלה: מי תהיה המטפלת של ילדי אינה חשובה לרוב החורים. אולם, לעתים

אני מתרשמת שברגע שנמצאת המטפלת לקבוצה מסוימת והיא מקובלת במידה זו או אחרת על

החורים - נפסקת ההתענינות בנעשה בתחומי בית הילדים ושוב חוזרת ההתייחסות של הציבור אל המטפלת כאל עובדת במקום - x ולא כאל מחנכת, ומכאן לכל אותה מערכת של חוסר טיפוקים, היעדר תמיכה חברתית, וראיית המקצוע כתחנת-מעבר הכרחית ובלתי רצויה.

ברור לי שהנושא מורכב הרבה יותר ממה שניתן לפרט בכתבה בעלון. רציתי רק להצביע על קצה-קרחון-הבעיה, טיפ-טיפה לפקוח עיניים ולפנות אל כל אחד ואחת, בפרט בציבור ההורים לעשות "חושבים".

ומילה אחרונה - לחברות שאכן רואות בעבודה החינוכית מקצוע וזיעוד - הרבה הערכה ויישר כוחכן.

דליה וגנר.

ש מ ע נ ו ב צ ע ר ע ל

מ ו ת ו ל ל א ע ת ש ל

מ ו ח י א-ד ין ז"ל

ש כ ו ו י ד י ד

ו מ'ו ט ר י ס א ת ת נ ח ו מ י נ ו

ל מ ש פ ח ה ו ל כ פ ר - ט ו ב א.

חברי כפר-הנשיא

מחירי אגרות

בשבת האחרונה נפרדנו מידידנו הותיק, מוחי אל-אדין ז"ל, בבית הקברות של טובא. מי מאיתנו לא הכיר את מוחי?

מי מאיתנו לא נסע איתו פעמים רבות לראש פינה או הביתה?

אבל מוחי לא היה רק זה. הוא היה שומר שדות, מקשר ביננו וכפר טובא ומליצב שלום ביננו ושכנינו וחבר איתן לבית כפר הנשיא.

מי היה מוחי ואיך הגיע אלינו?

מוחי נולד בזנגריה ב 1930, הבן הבכור לעומר הכורדי. עומר היה חקלאי ואיש אדמה ידוע בכל האזור ופסוקו היה מקובל על כולם, גם השליך אבו-יוסף היה יושב להתיעץ איתו.

מילדותו למד מוחי מאביו איך לכבד את זולתו בלי להתחשב בעמדתו. מוחי גדל לאיש ערכים שבחר את דרכו לפי מצפוננו.

ב 1948, בגיל צעיר התגייס לצה"ל ושרת בתור גשש ובתפקידים אחרים הרבה שנים. במלחמת ששת הימים נפצע קרוב לגשר אריק ואחרי ההחלמה השתחרר מצה"ל

מוחי היה אב ל-13 ילדים, בגילים משנתיים עד 27. רעייתו, חדיג'ה, בת גסם בנו של אבו-יוסף, היתה לו לאישה מגיל 13. אחרי הרבה שנים בזנגריה עברו מהפחון הקטן לבית הגדול, היפה והמוכר לנו בכניסה לטובא.

אחרי הרבה נסיונות כושלים למצוא איש מתאים לתפקיד שומר שדות, מצאנו את מוחי. מול מכשולים רגשיים ופיזיים רבים, מוחי הצליח ליצור קשר ביננו ואנשי הכפר ולייצב את יחסינו, זה לא היה קל לו. כתוצאה מתפקידו הוא לעתים קרובות עמד בטכסוכים עם חלק מאנשי הכפר. אבל, הוא לא ויתר על עקרונותיו, ומילא את משימתו בכל יכולתו.

בשנים האחרונות התקרבת מאוד למוחי ומשפחתו. מה שהתחיל כתפקיד מקשר בין מוחי והמשק נהפך לידידות אישית עמוקה ביננו. הרבה שעות ביליתי בחוג המשפחה החמה והטובה, נהניתי מהסיפורים והשיחות על ההסטוריה של הסביבה, והשנוניות הדרסטיות שראה מוחי בימי חייו.

.../...

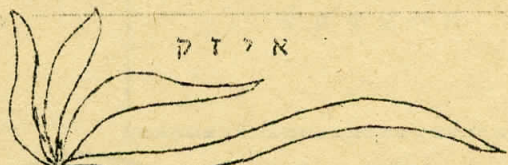
" מו ח ל א ל נ נ ו "

(סוף)

נהנית מליחסי ההדוקים של המשפחה, השקט והשלוה הנפשית שקרנו מביתנו. האוירה היתה תמיד מאד חופשית. דיברנו על בעיות אישיות או חברתיות, דאגנו יחד וצחקנו יחד. אף פעם לא היה לי משעמם. בקרנו האחד את השני בחופשיות מוחלטת, ועכשיו מוחי חסר לי.

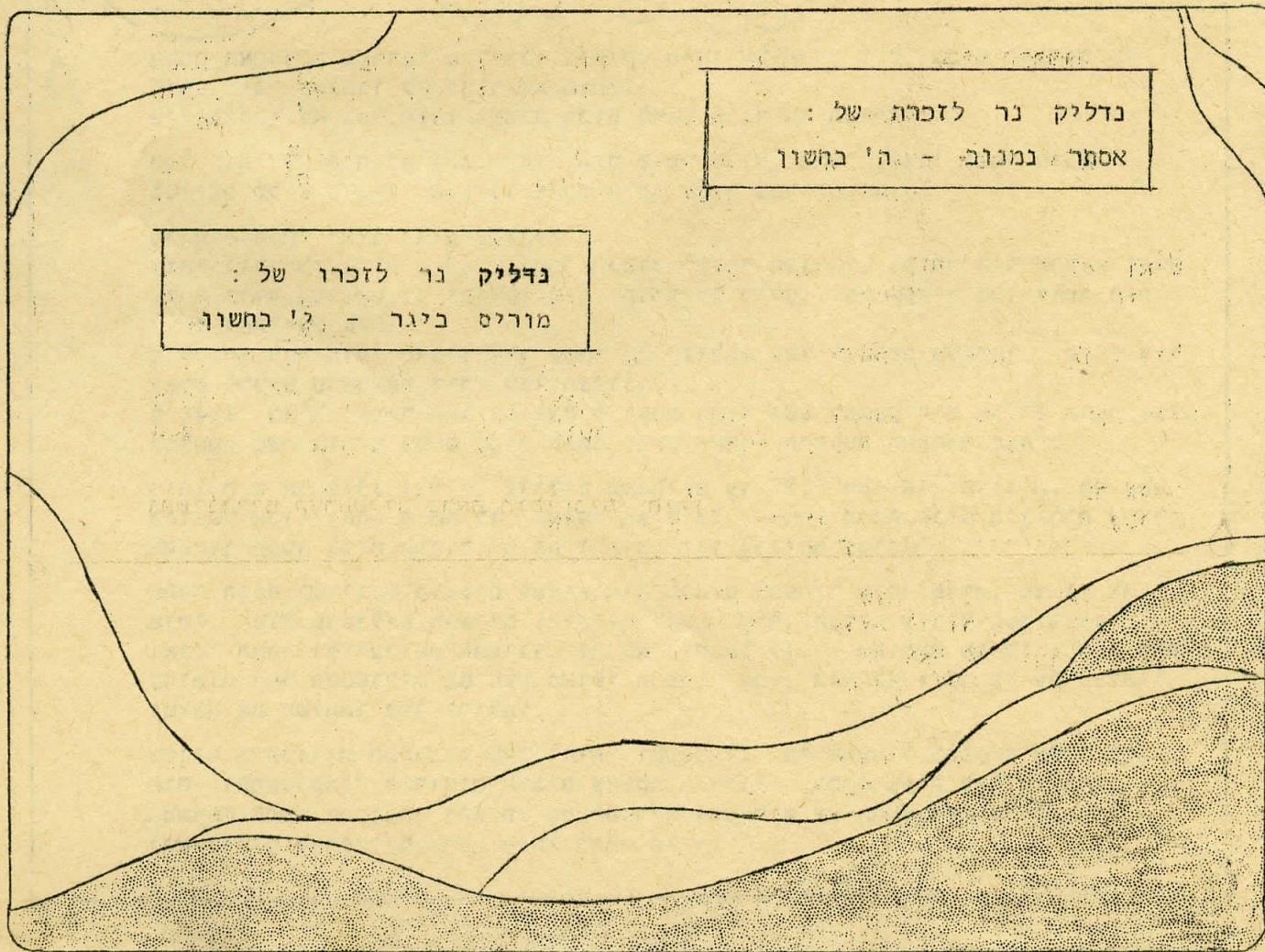
כל בית כפר-בנשיא מרגיש את העדרו של מוחי ומשתתף בצער המשפחה, חדיג'ה והילדים. השתתפותנו ההמונית בדרכו האחרונה של מוחי ז"ל, עשתה רושם עמוק על המשפחה, וגם על כל תושבי טובא, עלינו להמשיך בדרך שמוחי פתח לנו ליחסים טובים עם שכנינו.

א ל ז ק

נדליק נר לזכרה של :
אסתר נמנוב - ה' בחשוון

נדליק נר לזכרו של :
מוריס ביגר - ג' בחשוון

שנות ה-50

אחרי שבוע שלם של פרסומת, שהזמינה אותנו לערב נוסטלגיה בסימן שנות ה-50 וה-60, היה ערב ריקודים משגע. מאורגן יפה - המועדון המקושט, אוכל ושתייה טובים, והכי חשוב הרבה הרבה מוסיקה שהצליחה להניע את הרגליים העייפות ביותר במשק.

ביחד עם זה, שאלתי את עצמי ועוד הרבה חברים, מה אומרות לך שנות ה-50?

- "אנחנו בדיוק באנו לנקודה שקוראים לה כפר הנשיא, היינו בחדרה שנתיים והיה נהדר להיות יחד סוף-סוף עם כל החברה".

- "מוסיקה של שנות ה-50? "הורה", "ושאבתם מים בששון".

- "נכון - גם אצלנו בדרום אפריקה, לא חלמנו לרקוד את הריקודים הבורגניים ההם. רק ריקודי עם רקדנו ושירי עם שרנו. כל החיים שלנו היו מופנים לארץ ישראל, לקבוץ ובניית חברה חדשה".

- "מה? אבל אל תגידו שלא שרתם את ה"שלגרים" של הימים ההם בזמן שעבדתם במטבח בחוות ההכשרה, חוות עדר, או כאשר נהגתם בטרקטור?"

- "נכון, בעצם! ואיך התאהבנו והתאכזבנו ושוב התאהבנו וכל שיר היה כאילו כתבו אותו רק עבורנו - כמו היום!"

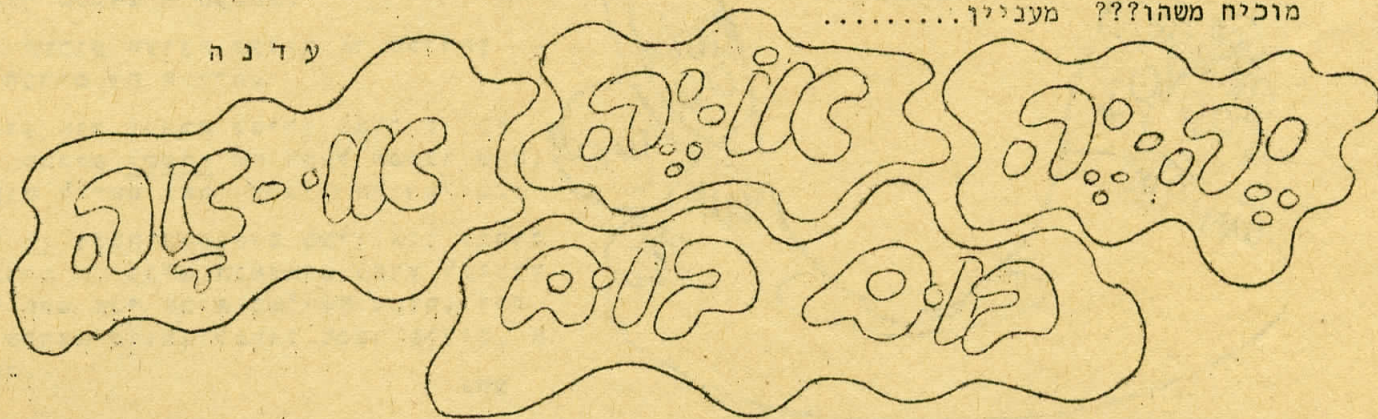
- "ולהגיד את האמת, נהנינו גם מההצגות והמחזות".

- "כן, אפילו עם התנגדותנו אז, השירים בערב החביב במועדון שלנו, כעבור עשרים שנה ויותר, הזכיר לי המון. "

וכך נמשכה השיחה. על כל פנים, לגוף ולכל החברה שעזרו, כל הכבוד, היה נחמד - גם לרקוד וגם לזכור.

דרך אגב, האם העובדה שהיום אנחנו כן רוקדים בהתלהבות לצלילי מיני מוסיקה שונים מוכיח משהו??? מעניין.....

עדנה

שלום חברים,

איך אפשר לשבת בגולה, בשליחות המשק, התנועה, העם והמדינה, (אז אולי בסדר הפוך) ולא לכתוב מדי פעם דו"ח לדברי הכפר. לאמר את האמת, אני די שוברת לי את הראש מה עלול לעניין אתכם לגבי חיינו כאן. סוף סוף מי לא מכיר את לונדון? אז מה כבר אוכל לחדש לכם?

טוב, אז לא אנסה לחדש לכם, רק לספר על עצמנו ועל התרשמויותינו הראשונות מכאן.

אתחיל קודם כל בילדים (כי הם הרוב במשפחה)... אלישע משרת בשנת שרות בגלזגו. הוא אחראי ל"הבונים" וגם יושב ראש מועצת תנועות הנוער. גר לבד בדירה הצמודה למועדון, ונהנה מן העצמאות ומן הפעילות הרבה שבה הוא שרוי. אני בקושי רואה אותו או שומעת ממנו. אריה מקיים איתו קשר בענייני ביזנס משותפים להם וכך אני יודעת שהוא קיים. מי שרוצה לדעת עליו יותר יפנה לחברה מעפרית, אולי להם יש עוד מידע. ואם אלישע קורא עכשיו את דברי אומר לו: הי, אלישע - מה שלומך?

אתם וודאי מתארים לעצמכם כמה משקל הוסיפה לאריה הגאווה שהוא גאה בכך שנכנס ל"עסק" שלו. חצי יובל שנים לאחר שאדיה עשה ממש את אותם הדברים, עוסק בהם אלישע, והנה נסגר המעגל...

שרית עסוקה מאד מאד. היא כותבת מכתבים כל יום, ואז היא מקבלת מכתבים כל יום ושוב היא יושבת וכותבת כל יום, וחוזר חלילה, ויוחאי מקנא... חוץ מזה שרית עסוקה בהתאקלמות בתכנית הלימודים שלקראת ה-0 Level, (בחינות בגרות מוקדמות המתקיימות בסוף כתה י'). כל הפיזיקה והביולוגיה, ההסטוריה והגיאוגרפיה כתובים באנגלית, ואין חכמות וצריך להכין עבודות בית. בזמנה הפנוי שרית עוזרת לטפל בתאומות ומבחינה זאת לא השחנה כלום בין כפר-הנשיא לכאן. ובכך - שרית עסוקה מאד.

יוחאי מפרפר כמו דג שהוציאו אותו מן המים. חסדים לו החברים, חסרות לו פעילויות הספורט שהוא רגיל להן בכפר-הנשיא. אמנם יש פה תחליפים - למשל: לנסוע לבד ברכבת התחתית, ובמיוחד בזו המיוחדת שבקרון הראשון שלה יש חור ואפשר להסתכל קדימה אל תא הנהג... או למשל שדה התעופה היתרו שבו אפשר לעמוד על המרפסת ולראות מטוסי ג'מבו ממריאים בקצב של אחד לדקה או אפילו בקצב מהיר יותר.

אגב, שדה התעופה - שמעתי מפל אריה ומפל חברים אחרים שבילדותם היו נוהגים "לאסוף קטרים". כלומר - היתה להם חוברת ובה פרטים של כל קטרי הרכבות בלונדון, וכל פעם שהיו רואים קטר היו מסמנים אותו במחברת, והיו נוסעים לכל קצווי לונדון כדי להפגש עם הקטרים שטרם ראו... ובכך, עברו כמעט... שנים (לא חשוב כמה בדיוק). ועם הזמנים המודרניים, הילדים כבר אינם אוספים קטרים, הם אוספים מטוסים. הם יושבים על המרפסת בהיתרו עם חוברות של כל דגמי המטוסים וכל החברות שבעולם ומסמנים את המטוסים שהם רואים. ומכיון שהזמנים הם מודרניים, ילדים אלה מצויידים גם במשקפת וגם ברדיו מיוחד שקולט את שדורי המטוסים וזה כנראה מסייע להם בתחביבם.

ספרתי מעט על יוחאי? לא, לא ספרתי למשל שהוא יושב ועושה עבודת בית בשקידה רבה (מי שמכיר אותו בוודאי מתעלף)... ובכך, פשוט אין לו ברירה. ראשית, מה כבר יש לו לעשות חוץ מעבודת בית? (אולי לראות טלוויזיה) והעיקר, אם עבודת הבית לא מוכנה, או אינה משביעה רצון - מקבלים מינוס ביומן, ובסוף השבוע אני צריכה לחתום על היומן - אז כולכם תסכימו בוודאי שפשוט אין לו ברירה.../...

....."מתיבתא" המכתבים....."

אופירה וחדוה התרגלו סוף סוף לגן אבל עדיין מתגעגעו לכפר-הנשיא.. אופירה לא מודעת לעובדה שהפעוטון שלה כבר לא קיים, וככל ערב אני צריכה לשיר לה שיר על ילדי הפעוטון. חדוה לוקחת את מכשיר הטלפון שלה ומדברת עם הדס: "הלו, הדס, מה שלומך? את צריכה כסף? טוב, בלי בילי". דרך אגב, טלפון צעצוע קניתי לבנות אחרי שהן נתקו לנו כמה שיחות ב"צעצוע" שלנו.

עכשיו שספרתי לכם על הילדים לא נשאר כבר מקום לספר על עצמנו, ולכן רק אומר בשתי שורות: אריה עובד קשה קשה והרבה הרבה. לא היה לי מושג לפני שכאנו הנה מה רב היקף העבודה. אינני יודעת מה יצא לכפר-הנשיא מזה, אבל אני חושבת שעם ישראל יוצא נשכר.

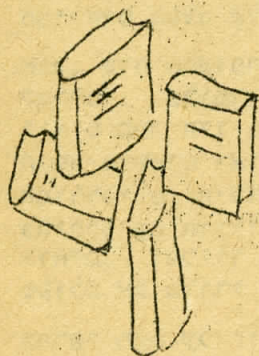
גם אני עובדת די קשה, למרות שכל אחד לא מאמין שאני "מסתפקת" בעבודות הבית בלבד. ובכן, לטפל בבית גדול כשלונו, במשפחה גדולה כשלונו, לקנות, לבשל, לכבס ולגהץ, משאיר אותי די עליפה בערב. ותאמינו לי, כמה שהערכת את המטבח, המחסן ובתי הילדים קודם, אני מתגעגעת אליהם מאד עכשיו. שמעון - אנחנו מתגעגעים אל שפע הפירות והירקות שהיו לנו אצלך. פה כשעגבניה קטנה עולה 15 ל"ל (במקרה הטוב) ותפוז עולה 22 ל"ל ומעלה, אז אני יכולה לאמר לעצמי רק - שראשית, אין לי מושג כמה הדברים בעצם עולים בארץ, ושנית, כמה טוב שיש אקונום שמספק פירות וירקות כשפע.

וכאשר אני מוציאה את הכביסה מהמכונה ומגלה ששוב עשיתי איזו "פשלה" וכבסתי צבע עם צבע אחר, אני מרימה ידיים ואומרת - לו פיליס היתה כאן...

המכתב הזה נשמע כמו סיפור סוחט דמעות, ועדיין לא הגעתי לספר על הצד המעניין של שהייתנו כאן, ויש מה לספר - הרבה! אבל זה יהיה בפעם הבאה. ובינתיים, אנא כתבו לנו. אני מבטיחה לענות לכולכם.

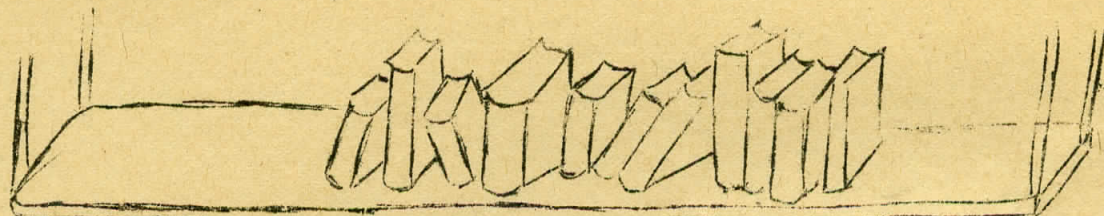
שלכם, ת.מ.ר.

ספרים חדשים ספריה

מדע בדיוני	מסדה	האבן המתגלגלת	ר. הלינלין
מדע בדיוני	מסדה	הצדיק של שבע הנפלאות	א. הייכלום
רומן	מסדה	האיש במצודה הרמה	פ. ציק
מדע בדיוני	מסדה	חדירת זמן	א.ס. קלארק
מדע בדיוני	מסדה	משיח חוליות	פ. הרבורט
מדע בדיוני	שוקן	סיירת החלל נצחון	ס. לם
חברה	מסדה	לוחמי חירות	א. לרסון
חינוך	אור-עם	שיפור הלמידה	מ. רודס
פסיכולוגיה	אור-עם	דמיון יוצר	א.ל. קורט

... / ...

..... (המשך) רשימת ספרים חדשים שנכנסו לספריה בספטמבר
=====

1. מקבריד	הכחדת הפחד	אור-עם	פסיכולוגיה
2. באונס	מדיטציה	אור-עם	פסיכולוגיה
3. זולאזני	ממלכת התופו	ע.ע.	מדע בדיוני
4. קלמנט	שליחות כבדת משקל	ע.ע.	רומן
5. גולדפרב	עד קו הקץ	הקיבוץ	ביוגרפיה
6. גיילון	רגשות	ע.ע.	פסיכולוגיה
7. אופק	ליל הגשרים	הקיבוץ	מלחמה
8. אלגריה	גדול וזר הוא העולם	ס. פועלים	רומן
9. ברנע	יורים ובוכים	זמורה-כיתן	
10. גרין	סופה מקומית	כתר	רומן
11. אלטר	הנידחים מדבראקוט	כתר	רומן
12. דייס	בלי זרים על קברה	כתר	מתח
13. יאירי	אמא של חיל	כפל	חברה
14. שאגן	הנוסחה	פלד	רומן
15. אמבלר	המסכה של דימיטריוס	מעריב	מתח
16. קינן	גולדה	ע.ע.	ביוגרפיה
17. שגב	המשולש האירני	מעריב	מזרח תיכון
18. עומר	בעקבות עמוד האש	פרוזה	צינונות
19. בן-נתן	חלגה ארטאן	ס. פועלים	רומן
20. ויאן	העשב האדום	ס. פועלים	רומן
21. בישס	ההר השלישי	ס. פועלים	רומן
22. קובנר	על הגשר הצר	ס. פועלים	רומן
23. ג. רון פורד	ציון ובתיה	מלוא	רומן
24. לם	סולאריס	מעריב	מדע בדיוני
25. א. כהן	גילוי אריות	רמדור	רומן
26. הרורד	יער דנקטרן	מעריב	רומן
27. בן דוד	ג'בליה	כנה	חברה
28. וולף	בין המערכות	זמורה בנתן	
29. מילר	המנון ללייבוויץ	מעריב	רומן
30. פאולס	משחק האל	מעריב	רומן
31. ירבי	השטן שבאשה	מזרחי	רומן
32. א. פרקונסון	החוק	אור-עם	חברה

.../...

ח ד ש ב ס פ ר י ת ה ע י ו נ

ירושלים מימי בית שני ועד העת החדשה.

א. שלונסקי תרגומי מחזות של גוגל. ס. הפועלים.

ל ו ס

חוזר שהתקבל מהמועצה האזורית

16.10.81

לחברים שלום,

בפגישת פורום המזכירים שהתקיימה ב-5.10.81, נידונה הצעת המכון לאמנויות לקיים ארוע "תל-חי 82", כדוגמת הארוע שהתקיים לפני כשנה.

דוד פיין (אמן חבר מעין ברור), טולי באומן (אמן, חבר עמיר) העלו בפני המזכירים את הנושא שעורר תגובות "חמות". האמנים הסבירו את חשיבות הארוע לאמנים באזור, למכון לאמנות, לתלמידים והמורים בו, ולקידום האמנות באיזור שלנו ובארץ. כמו כן ראו בו גידם הינוכי ראשון במעלה להיכרות הקהל שלנו עם אמנות אחרת, או כפי שקראו לארוע: "קדמוניות סוציאליסטיות עוסקות בארץ". ולא רק העמקה באמנות עצמה היה בארוע לדעתם, כאן ב"תל-חי 80" "מכרו" גם צורת חיים, ולא רק פסל. היתה כאן פעילות פוליטית.

אנשים עובדים, החיים על הגבול, ועוסקים באמנות עכשווית - לכך יש הרבה מאד השפעה.

בין המזכירים היו הדעות חלוקות.

מחד - הרגשה ש"עברו עלינו בעיניים", שזלזלו בנו, שהוציאו כסף רב על אירוע שאינו שייך לנו.

ומאידך היו שטענו שאין לומר לאמנים איך ליצור ומה ליצור.

שהאמנות הטובה תמיד מקדימה את התקופה ורק הזמן יוכיח אם היתה כאן אמנות או שרלטנות.

וכן שעיקר העיקרים הוא - חופש הבטוי וחופש היצירה האמנותית.

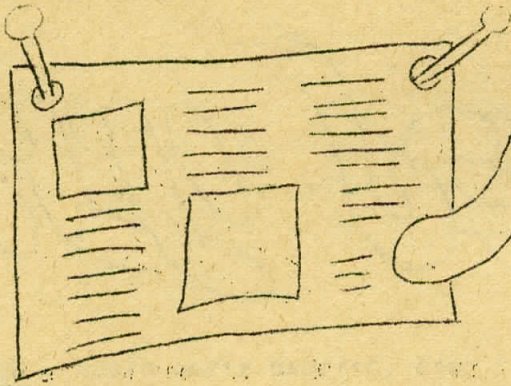
וככל שנתבונן ונראה יותר אמנות מודרנית נלמד ליהנות ממנה.

לדעת כולם חסרה היתה הסברה הן לפני האירוע, והן באיזור הארוע עצמו, דבר שהיה מקרב את הקהל שלנו לאמנים וליצירות.

על הארוע הנוסף המוצע: תל חי 82 תחליט מליאת המועצה.

רשמה: אורח ערמוני.

רוצים

הודעות מהמרפאה

(1) בדיקות שגרתיות

אנו עורכים בדיקות שגרתיות לכל אחד מעל גיל 30,

א. חברים יקבלו הזמנה לבדיקות דם בציון יום ושעה;

ב. חברים יוזמנו לבדיקות ECG בימים ב' ד' ה' בין 10.30-12.00, וכל אחד יוכל לבוא לפי בחירתו.

חברים מתבקשים לבוא למרפאה להבדק כדי שנוכל להקיף את כולם ולערוך את הבדיקות.

(2) ת ז כ ו ר ת

חברים הנוסעים למרפאת חוץ (כנסיעה אישית או כמלווים) מתבקשים לדווח לאחות על הנסיעה ולמסור תאריך להזמנה חדשה שקיבלו.

במידה ואין מה לדווח, ולא רוצים לחכות בחור במרפאה, אפשר להודיע על מועד ההזמנה החדשה בפתק לתא דואר 102 (מרפאה).

עובדי המרפאה

אתהו בריא!

שלום רב!

לפניכם תוכנית פעילות באולם איילת השחר לחודשים הקרובים:

11.11.81	יום רביעי	-	1. מתי כספי
15.11.81	יום ראשון	-	2. להקת מחול מארה"ב
25.11.81	יום רביעי	-	3. תזמורת רשות השידור + מקהלה איזורית גליל עליון
30.11.81	יום שני	-	4. הצגת תיאטרון חיפה "התשה"
2.12.81	יום רביעי	-	5. שלמה ארצי
			6. מקהלת קאמרן, מנצח: אבנר אחי
26.12.81	מוצאי שבת ו' חנוכה	-	

כמו כן, במקביל, מתחילות לפעול הסדרות של קפה-קונצרט כפר סאלד וקפה קונצרט דרום החולה.

זו תוכנית בלבד. ייתכנו שינויים. נא לעקוב אחרי הודעות אולם איילת השחר ומת' התרבות.

בתקווה שתופיעו ותהנו,
משה של
רכז תרבות אזורי

בנינו לבן סגור

שם ופה - המטוס ממריא מגטוויק, נוסק בזווית שנראית לך כחדה מדי ולפני שנכנס לנתיב הטיסה שיביא אותו מעבר לאירופה, עושה סבוב גדול מעל דרום מזרח אנגליה. לעיני הנוסעים נפרשת יריעה של נוף פסטורלי שצבעיו הם גוונים שונים של ירוק, בשדות העין מבחינה בהמון פרות וכבשים הרועות בעשב שהאקלים האנגלי מצמיח בשפע.

היום יפה ואנגליה מתגלה בפרידתה ממך בכל יופיה הכפרי. כעבור שלוש וחצי שעות בלבד נמצא המטוס מעל חופה המערבי של ארץ ישראל. תל-אביב מתגלה כתרכובת של קוביות לבנות ואפורות שהוערמו זו על גבי זו כמעשה ילד עוור צבעים. המטוס שוב מסתובב בחצי מעגל לפני נחיתתו בנמל העופה בן גוריון והנך רואה במזרח את הרי יהודה וסף בקעת ים המלח. ארץ קטנה שרואים את גבולותיה הצרים בחצי עיגול של מטוס.

השמיים בהירים והכל בוהק, מסנוור והצבעים הם גוונים של חום שבתוכו התפלשו יערות כהים שיד האדם אלצם לצמוח.

השרב ממתיך לך בחוץ וחילל ממשמר הגבול בוהק בנוסעים בשעמום. האוזן מתעוררת מתרדמתה האירופאית וקולטת עברית - גרונית, פזיזה, ספרדית ואשכנזית. אתה בבית ודי לך לשמוע את נהג המונית צועק לעבר חברו "דביל", איך אתה יכול להכנס לרכס, כשאני נמצא כאן, יה בוק בן-בוק...!!" להשתכנע כמעט שלא היית בחו"ל בכלל.

שם המרחקים הם עצומים, חוץ מהולנד ואתה מניד את ראשך בהבנה, כשהולנדי סימפטי מסביר לך שרוב בני ארצו חייבים לדבר שפה או שפות נוסף על הולנדית, כי נסיעה של שעותיים באוטומוביל מביאה אותם מכל מקום לגבול מדינתם. לך הסביר לו שאצלנו מדברים את כל השפות כי מסעות של אלפיים שנה הביאו רבץ מן העם היהודי בחזרה לביתו. שם רוצים לשמוע על מדינת ישראל והאנשים שאתה נפגש אתם ברכבות, בבתי המלון ובבתי הכנסת, יהודים ולא יהודים, מגלים הבנה ואהדה שאינן עולות בקנה אחד עם עמדת ממשלותיהם. פה לא רוצים לשמוע כלל.

שם שואלים אותך איך אפשר לחיות עם איומי הטרוריסטים ופה חושבים ששם בחוץ מעבר לים, מעבר לגבול הכל שקט ושלו. שם באחד הרחובות המרכזיים של אמסטרדם ראינו התנגשות בין בריונים אנגליים, אוהדי קבוצת כדורגל לונדונית, לבין צעירים הולנדיים שחומי עור. סכינים נשלפו, בקבוקים עפו, אלות הלמו והדם זב.

שם בוולס ואנגליה אתה נוסע בעמקים ירוקים וחושב: לו כך היה אצלנו, כמה ישובים היינו מקימים! וכאן ראש הממשלה מברך את עם ישראל באינפורמציה שהקבוצניקים רובצים ליד בריכות השחיה שלם. שם האבטלה זועקת ושופט שעומד בראש ועדה שחקרה את סיבות התפרעויות הנוער בערים באנגליה הקיץ מסיק שהאבטלה וחוסר תקווה לעתיד הניעו נערים שחורים ולבנים להתפרע. כאן רק חסידי מלטון פדידמן חולמים על אבטלה כאמצעי כלכלי.

שם זה חוץ לארץ ופה זה בית. שם זה שלהם ופה זה שלי - הטוב והרע, היפה והמכוער, הליכוד והמערך, השבתות והתורנויות.

הבית - ניגשתי לראות מה חדש בלוחות המודעות. מן הפניות לתברואן מסתבר שיש לנו חולדות, עכברושים, נחשים, כנים, עקרבים, דבורים. טוב שזאת עדיין לא העונה לפילים וג'ירפות.

עשיתי שתי תורנויות בחמישה ימים הראשונים אחרי שובי. אני מניח שעוד יודיעו לי שאני נהג תורן ושומר בשבוע הבא. בחדר האוכל הכל כמו שהיה: אוכלים טוב מאד ובכמויות שבחו"ל היו מרוקנות את הכיסים מהר מאוד. זה המקום היחיד שאינו יודע איך לבשל ביצה רכה. עדיין אין אוורור.

.../...

"ב י נ י נ ו ל ב י נ ע צ מ נ ו" (סוף)

הזאטוטים מסתכנים בהתרוצצותם מתחת לרגלי החברים שנושאים שתייה חמה ומאכלים חמים. האמהות והאבות מביטים בגאווה על מספר 2 בסדרת הליצור שעבר מתחת לרגלי שלושה מתנדבים, שתי סבתות שהחווירו והבר שקילל בשפת הכווארים. (דרום אפריקאית).

אתם רואים, חזרתי מנסיעה לחו"ל. הוזהרתם - הטור התחדש.

א ר י ק.
חזרתי אצלם הבית

משתתפים במירוץ 21 ק"מ: דייב ד', יואב פק, נורמן אנגלסברג, קולין, נתן ברק וארוין.

משתתפים במירוץ 7 ק"מ: מרטי, עמר, טל, זוהר, דוד תלם, איל תלם, שרה דבולט ושני סטודנטים מהאוניברסיטה העברית.

נקודת הזינוק של מירוץ ה-21 ק"מ (חצי מרתון), היתה בחורשת טל בשעה 10.30 בבקר. כולנו התפללנו יום קודם שיירד גשם בכדי להוריד את הטמפרטורה. בסוף אפילו עננים לא העזו לכסות לנו קצת את החמה!!

בכל זאת גבורים אנחנו, אז בשעה 10.30 כשנורתה יריית הזינוק כולנו היינו על הקו הלבן. רצנו בכוון בית הלל, והכרנו את כל המושב. אז פנינו ימינה לכוון קרית שמונה ועלינו עד צומת מלון הצפון בכביש הראשי ושם פנינו שמאלה. זה היה אחד הקטעים הכי קשים במסלול, כימהפניה ימינה יש רק כביש, אתה והשמש - הכל פתוח. אחר-כך כשכבר רואים קצת עצים ובתים מתחילה עליה ארוכה שמסתיימת רק בכביש הראשי.

כל 5 ק"מ היו שולחנות, מיספגס, ספוגים. הספוג מהזיק את המים לקילומטרים רבים, ובגלל החום הכבד שהיה גם החזיק אותנו בחיים!!

טובי ונתן ב"א (שהצליח להתחמק מהמרוץ בגלל פציעה), עשו עבודה מצויינת בין תחנות המים בהגשת שתייה מהאוטו - תודה לכם חברה.

חמשת הק"מ ממלון הצפון עד צומת גונן היו כף לא נורמלי - הכל בירידה ובצל עצים.

לא תאמינו - במקרה - נפגשתי עם אותה הבחורה שחזמת עור שאיתה נפגשתי במרוץ "עין-דור" לפני כמה שבועות. הפעם רצנו יחד במשך חמישה ק"מ, דוקא בקטע הקשה שתיארתי כבר. רק בגללה רצתי כל כך טוב בעליה הזאת, אבל בסוף העליה היא שכרה אותי ולא הצלחתי לתפוס אותה אחר כך.

בצומת גונן פונים שמאלה - יש רק 5 ק"מ עד לגמר בכפר-בלום, אבל חמשת הק"מ האלה מורגשים לפחות כמו 10 ק"מ!! כולנו גמרנו את הריצה פחות או יותר שלמים! המצטיין אצלנו היה שוב נורמן אנגלסברג. הוא התחיל בקצב משגע מהזינוק וחץ מענן האבק שהוא השאיר מאחוריו לא ראינו אותו עד קו הגמר.

גינטר קול המתנדב הגרמני, מקבוץ העוגן, ניצח במירוץ. הוא זכה כבר בשלושה-או ארבעה המרוצים האחרונים בארץ. במקום השני הגיע עוד קבוצניק גם מהעוגן, אלוף ישראל - יאיר קרני.

מרוץ 7 הק"מ התחיל ממלון הצפון בכוון משם רצנו את חצי המרתון. גם המרוץ הזה הסתיים בכפר-בלום.

בין הילדים זוהר הגיע ראשון ואחריו עמר. הם כבר היו בכפר-בלום כשהגיעו גינטר קול ויאיר קרני וראו אותם גומרים.

אחרי המרוץ חתמו גינטר קול ויאיר קרני על תעודות ההשתתפות של הילדים.

המרוץ הבא הוא ממצדה עד עין גדי. (25 ק"מ), שיתקיים ב 21 בנובמבר.

להתראות, עד אז יש הרבה אימונים לעשות!!

בבריאות, א ר ו ו י ק.

יום קרב - 4.11.1981

המחוז החליט לתרגל את כל נפת-החולה ביום רביעי 4/11, החל מ-07.00 בבוקר. הכוונה לתרגל את כל מערכת ההגנה בחנאי מלחמה, כולל גם המערכת האזרחית. יום התרגיל יתבצע גם בחצור ובראש פינה. התרגיל יכלול השתתפות המשטרה, מכבאי אש ואמבולנסים של מד"א וגיוס של הג"א.

במסגרת התרגיל יתרגלו נושאים שונים כגון כבוי שריפות, טיפול בנפגעים, פנוי הריסות, חלוקת מסכות גז ובודאי ירידה למקלטים.

מיוון שבכפר הנשיא רוב תיילי הגמ"ר יוצאים למשימות לטובת החבל, עלינו להחזיק את המערך בכל המובנים על ידי חברים שנקראים "בלתי-לוחמים" ונערים שלפני הצבא - זאת, חברים, המציאות.

מכיוון שחברים אלה, בשעת חרום, יהיו הכח העקרי אשר ישאר במשק, אנו מבקשים את מלוא ההשתתפות הפעילה של החברים המופיעים כרשימה המצורפת כדי להבטיח הצלחת התרגיל.

לעת עתה אין תוכנית ארועים מוגדרת. תוכנית זו יקבע ביום התרגיל, אבל כדי למנוע כהלה נקבעו מראש שעות הפעלת הסירנה וירידה למקלטים.

(1) בשעה 10.00, עם שמיעת הסירנה, תהיה ירידה למקלטים לכל הילדים, המטפלות והמורים.

(2) בשעה 16.00 שוב נפעיל את הסירנה לקראת ירידה למקלטים של כל האוכלוסיה (בלי יוצא מן הכלל). האחראים על המקלטים יוודאו האם כל החברים והילדים ששובצים באותו המקלט הגיעו וידווחו על כל הנעדרים ועל המצב הכללי במקלט.

רשומים מטה השמות של כל החברים שחייבים להשתתף, בנוסף לאלה החברים שכבר קיבלו צווים לאותו היום :-

1. זמי בן-צבי	14. גרשון אפשטיין	27. ג'ף שטרובל
2. ראובן גוטר	15. מקס חייט	28. הרולד וואלך
3. מיק אלמן	16. לוי גניסלב	29. ג'רמי גרינברג
4. ג'ו ריפקינד	17. רוי אב	30. לס גרשמן
5. ג'וני טנא	18. בוב וויניו	31. סטיב פינק
6. שאול סמברג	19. יהודה בן-זאב	32. מאיר ריינס
7. אלן איסטון	20. אייבן לוי	33. אריק ארנברג
8. מכאל כהן	21. וילי פינקוס	34. איזק פוטש
9. משה בן-חיים	22. ג'ו סינה	35. איזי דיבון
10. יצחק גולן	23. אריה ניצן	36. קני ויטהם
11. הנרי בן-יהודה	24. שמואל חצור	37. ג'ק בן-נתן
12. יצחק עדר	25. אבי נצר	38. לו סגל
13. סטיב בן-יהודה	26. פרנק וטרמן	39. מלויז סימונס

+ כל נערי י"א ו-י"ב.

חברים אלה יתכנסו במועדון בשעה 08.00 לקבל הסבר וחלוקת תפקידים.

החברים שקיבלו צווים יהיו בשעה 07.00 על יד מחסן הנשק במדים, עם נשק + כל המחסניו עם חמושת, חגור וכובעי פלדה, לקבל ציוד נוסף לפני יציאתם לעמיעד. במידה ולחברים היוצאים לעמיעד חסר ציוד אישי (כולל מדים), הם יקבלו אותו במקום.

נוכחים: ארזון, שאול, ג'ון פ, רוי, מקס, קולין, ..

1. מחליף לארזון

הוצע ממחלקת חמרון שמיק יחליף אותו בועדה. (הבחירה תתקיים בישיבת הענף הבאה).
סוכם ששאול ירכז את הועדה להבא.

2. מחליף לאלן איסטון

הוצע: חיימקה

3. הסדרת מקומות עבודה במפעל לחבר המתבגר.

סוכם שארזון יבקש מאוסי להופיע בועדה לעתיד המפעל ולהדגיש את הצורך בטיפול
בנדון.

4. מחליפים.

שושנה יודייקן החליפה את אביבה בהנה"ח.
זמי יחליף את פנינה כאחראי להכנת המשכורות וכד' (בנוסף, ימשיך לעבוד במחשב
ובעידכון מחירים!!).

5. יציאות

נחמן א - לאחר שנתיים - מעבודתו בגוס'.
הרבי - לאחר 5 שנים - מחדר עיבוד שבבי
ג'ק לוי - לאחר שנה - עכשיו יהיה מועמד ויתחיל "סבב" במשק.
סימון - ביקש שנת שבתון - מחפשים מחליף לשנה.
פול - הפסיק לעבוד אצל מקס.

סוכם להציע לנחמן ולפול, להיכנס לעבוד במחלקת חמרון - נסים יעבוד שם כתנורן
החל מ-1.1.82.

6. חצרן

בינתיים אין תשובה מוילי- אם הוא מוכן להיות חצרן לפחות לשנה.

7. מחליף לנורברט

עד כה יהודה (יחד עם יריב) היה המחליף הראשי. עוד מעט יהודה יתחיל בעבודה
בויקמן ואז לא יהיה פנוי להחליף את נורברט לפי הצורך. סוכם לפנות לנתן בן אבי/
בוב.

8. שירותים.

מצב לא טוב. קולין יברר נקודה עם יוסי.

9. עבודה של ג'וים.

ג'וים מעוניינת לעבוד במקצוע שלה - אבל עדיין אין לה מחליף.

10. חוזרי צבא

רפי פרנק יכנס למחלקת חמרון לנסיון של 3 חודשים - החל מינואר 1982.
דורי ואבנר, מחפשים עבודה טכנית. סוכם שקולין ידבר איתם על עיבוד שבבי - או חמרון.

28 באוקטובר, 1981

חברים יקרים!

אנו עומדים בפני חידוש קבלות-השבת. כדאי אולי שנזכיר לעצמנו מספר הנחות יסוד; אנו צבור גדול ומגוון, וההבדל בין אי-נחת ו"בלגן" לבין קבלת-שבת באווירה תרבותית ומהבה טמון בהתחשבות ובמאמץ קטן מצד כולנו. ובכן:-

(א) אם ברצונכם להשתתף בטקס קבלת-השבת, אנא השתדלו להגיע לחדר-האוכל לפני השעה 19.00. נבסה מצדנו לסגור את הדלתות בזמן, וכך גם בקל על התורנים.

(ב) מי שאיננו רוצה להשתתף בקבלת-השבת, מתבקש להמתין בסבלנות ובשקט...או להגיע לחדר-האוכל לא לפני השעה 19:10.

(ג) אנחנו מבקשים מהתורנים לזכור שדבורים ורעש מאזור ההגשה ומן המטבח נשמעים היטב בתוך חדר-האוכל, גם כשהדלתות סגורות.

אנחנו מקווים שבקרוב יורגש שיפור ניכר בסדורים הטכניים, שיאפשרו איכות צליל יותר טובה. כמו-כן, אנחנו מבססים לגוון את הטקס ולשמור יותר על מסגרת הזמן.

בואו ותהנו!

בברכת שבת שלום,

צוות קבלת-השבת